

INSERTIUNI:

se plătesc cu prețuri foarte reduse.

Manuscrisurile sunt a se adresa redacției și acela nu se înapoiază.

Episodole nefrancate nu se primesc.

ACTIVITATEA

ABONAMENT:

Pe an 6 cor. pe 1/2 an 3 cor.

Pentru plugari—țărani pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate Pe an 16 franci.

Un număr costă 12 bani

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

TÎRGUL.

Tîrgul de țară din Orăștie 5 Octomvrie 1904.

Anii răi au de multeori tîrguri mai mari decât anii buni. Fenomenul acesta se explică prin simplul fapt, că atunci necesitățile generale cresc, punînd lumea într-o mișcare economică mai aprigă. De aceea e greșit a taxa un tîrg după exteriorul lui. Tocmai un tîrg imponent poate să fie învelișul unui manco economic

Tîrgul din anul acesta încă e tîrgul unui an rău. Porumbul, alimentul național al țărâniei nu s'a făcut. Grâul și sîcara sunt de calitate bună, dar' au dat o recoltă mică. Secetele mari, au avut și asupra adunării nutrețului o influință detestabilă. Dar sfîrșitul verii, unde printre zilele calde se mai iveau și nouri cu ploii abundente, au reparat încă puțin reaua situație agrară. Astfel prețurile vitelor, care s'au prăvălit până la 50 de procente la vale, au arătat în timpul ultim tendința a să ridica din nou. Tîrgul de vite, a și regulat în privința aceasta valoarea scăzută a vitelor încât putem zice, că tîrgul din toamna aceasta nu a fost un tîrg tocmai rău. Faptul acesta ne bucură, căci vitele sunt obiectele de nădejde în gospodăria țeranului, și când îl slăbesc toate curelele, la vînzarea lor prinde ultimul refugiu:

Urcarea pretențioasă a prețurilor vitelor în timpul din urmă, a fost pentru Ardeal, o țară eminentă agricolă, un simptom anormal. Reacțiunea trebuia să urmeze ori mai curînd ori mai tîrziu. De regulă apropierea toamnei, marile termin a liquidării pentru bugetul fiecărui agronom, slăbește, ori încordează șurupul prețurilor. Aici foile economice române trebuiau, dacă ar fi cu cesti-

unile prețurilor și a tîrgurilor mai în curent, să signalizeze la timp publicul, pentru a nu fi necesitat, cotropit în mod neașteptat de crîșă, a-și lăpăda vitele cu un preț deteriorat, bunurile lor cultivate cu multe năcazuri și greutăți. După ori ce urcare trebuie să urmeze un decrescendo, și dacă peripeția aceasta e inițiată la timp, prețurile nu pot se decada la un nivel așa de jos, pentru că oferta se împărștie pe un timp mai îndelungat, și nu se concentrează în mod spazmotic, într'o singură zi.

Aci ne place a mai suleva o problemă. În timpul din urmă se putea ceti în mai multe jurnale economice românești dacă le putem numi așa, că cultivarea vitelor se recomandă ca o primă ocupațiune a meseriei plugare. S'a vorbit atît de îndrăzneț de cultivarea și prășirea vitelor, încît praxa dacă ar fi urmat părerilor teoretice anilor, toată Transilvania ar trebui să fie azi o mare pășune pentru vite. Prin curentul acesta spontan dar' unilateral, s'a uitat cu totul a da și cultivării solului atenția cuvenită. Să arătăm aici, prin o pildă luată din viața actuală, cât e de rău, când ori-ce pîrdalnic își arogă competența a tranșa probleme economice.

Srebue să se știe, odată pentru totdeauna, că izvorul principal de venit în agricultură sunt, cerealele. Repetăm încă odată, nu vitele ci cerealele. Agricultorul care crede că va putea înfrînge ori-ce obstacol prin cultivarea și vinderea vitelor, se află în rătăcire. O dovadă demonstrativă ne înfățișează anul de față. Ce ar fi de bietul țeran, dacă s'ar fi rîzimat cu întreaga lui existență în câștigul din tîrgul vitelor? Prețurile scăzute în marfa aceasta, nu ar putut acoperi nici pe jumătate toate

»nevoile« și sguđuirea întregii țărâni, de sus până jos, ar fi fost o urmare nelăturabilă. Cerealele proprii asigură săteanului cel puțin pâinea de toate zilele, dar' dacă nu se cultivă pămîntul cu o tehnică mai bună, atunci și cultivarea vitelor rămîne o ficțiune și nu va putea duce la nici un rezultat salutar. Arteria de venit la țară rămîne producțiunea cerealelor, cultivarea vitelor poate numai să secondeze această principală și cardinală muncă. Avînd în articolul acesta prea puțin loc a desvolta cestia asta mai departe, vom reveni ocașional asupra ei, căci chestii de așa mare importanță trebuie repetate, doară-doară vor prinde odată rădăcini în popor.

Să reîntorcem la tîrg. Cine alcătuiește tîrgurile noastre? Tot țărâniea. Ea este cel mai mare producător, dar' și cel mai mare consumator. Consumul este însă determinat de producțiune. Întîiu trebuie să lucrezi și să produci, adevă să câștigi pentru a putea consuma. Ce a produs însă țărâniea noastră, în anul acesta? Puțin, foarte puțin. Porumbul a secăt, grâul e strict suficient pentru traiul zilnic, vitele s'au ieftinit peste măsură, pe toată linia aproape o derută. Producțiunea se reduce la zero. Prin urmare și consumul, nu va putea să dobîndească alt succes. Crîșa agrară produce crîșa comercială, meserieșă, industrială și de-odată ne trezim cu o crîșă cu mai multe capete.

După cele spuse, tîrgul din acest an nu poate fi unul din cele mai bune. Anul acesta e un an de sîrăcie, și poporul abea e în stare a-și obli daravertile la care-l împinge viața grea, fără să mai simtă voia a se învîrti pe la tîrg. Dacă nu are țeranul bani nu are

nimenea bani. Vorba aceasta e adevărată. Să sperăm ca într'alți ani să se întoarcă frunza. Până atunci putem pe fiecare țeran să-l sfătuiem numai una și una: cultivați întîiu pămîntul bine, și nu vă lăsați seduși de vorbe false, că cultivarea vitelor a fi sufletul agronomiei. Cultivarea vitelor trebuie să fie acomodată și subordonată cultivării pămîntului. Cine va urmări sfatul acesta, va avea de altădată, chiar în ani de crîșă cum e anul acesta, bani mai mulți în pungă, și va putea lua totdeauna parte la tîrg.

Consum mai mare, e identic cu o cultură mai mare. Un popor cu o consumație mai intensivă, se ridică mai repede pe treptele civilizației în sus. Mijlocirea unei consumații mai copioasă, își are locul ei în tîrg. De aceea se atribue tîrgurilor, în economia națională a popoarelor, azi o însemnătate atît de mare. Tîrgul e actul final în procesul producției. Dela tîrg depinde câștigul ori pierderea producătorului. Zadarnic »a-sudă« țeranul prin muncă silnică, un escedent de produse, dacă ele desfăcute în tîrg represintă un preț stricat. Regularea prețurilor zace pentru Ardeal în mare parte în mîna noastră. Va trebui să se introducă pe alocurea o disciplină mai generală în masele poporului. Adevă, în momente de conșternare, să nu-și lapede fiecare produsul lui pe un preț bagatel, și să se reție cât se poate delat tîrg, încercînd să speculeze întru ridicarea prețurilor. Așa nu pot ajunge prețurile, cum au ajuns în acest an prețul vitelor, la o degradare atît de vătămătoare. Același lucru și cu vînzarea cerealelor și a celorlalte derivate a agriculturii.

Prețuri cât se pot de stabile, suse la puține fluctuațiuni e dorința

FOIȘOARA

La judecată...

Amici de cruce-au fost de mici,
Neștiind ce-i dușmănia,
De-odată însă inimi
Făcu d'n ei mânia...

Și, uite, lucrul s'a întemplat,
Deci nu-i vorba de glume,
Căci dela ei și de prin sat
S'a dus vestea prin lume...

Că Petru Prepelită, zău,
I a strigat lui Ioan Cioboată,
Din vorbe 'n vorbe tot de rău,
Ear' Ion să se socoată...

Deci i-a răspuns și el pe plac
Osândiri câte și câte,
Pân' ce și-a golit cel sac
De vorbele urite...

Și-acum haide la fiscal —
Să le facă el dreptate,
Să scoată »cinstea« ear' la mal
Din certele spurcate...

De-aici la un mai mare domn:
La judele plin de dreptate,
Că dușmănitul ca prin somn
Dă sutele-asudate...

Ear' judele se uită 'n jur:
Cei chemați de sunt de față,
Cu mărturii, fișcali, dar' pur:
De pîrîtor s'agață:

»Contrarul Tău când Te-a certat
Și măgar Ți-a zis, — știi bine?...
— Dal și m'a asemănat
Cu-al seu ce 'n grajd îl ține! —

»Îți cred! dar' nici nu vîd măgar,
Dumnezeu precum îl lasă, —
Deci pînă când Vă ch m eu ear' —
Voi să-l căutați — pe-acasă!...«

Moteancă.

Tolli...

(Urmare și fine).

Eată un »fumător« aproape exclusiv pentru aristocrația românească, care dela »mămăliga« aceea națională a ajuns la mesele artistice ale mîncă ii...

Eram în clar cu toate acestea și ca să nu se observe peste tot că eu aș fi plin de

malicie, disprețuitor și lipsit de educația creștinească, mă nisuiam tot mai mult, ca să mă scap de sarcina luată asupra mea cât se poate mai bine. Sub influința acestei trude, cuprins fără de veste, la cele ce vedeau ochii mei, și de spiritul meu distinctiv, înăscut cu firea mea, simții dela o vreme o tromă, de care pîrtaș poate să fie ori-care muritor, aflîndu-se în situații suflătești de solul acelora, cari stau sub influința astorfel de realități personale din viața omenească, când de-odată se află omul încunjurat de un astfel de element al civilizației, care îl face tot mai străin de așa numita »civilizația modernă«...

E foarte ușor de priceput că eu care la vatra mea familiară totdeauna am căutat să introduc simplitatea rațională în toate ce le vîd în jurul meu și mă fac caracteristic în felul meu de concepție, care sub ori-ce critică a celor fumurași își are în urma urmelor rostul său — filosofic, — să poată rămîne ușor și »gură-cască« atunci când mă vîd ameolat de splendoarea fantestecelor vedenii din lumea asta pătimașă unde începe luxul, unde se intrupează toate creațiunile îngâmfării omenești pentru a întuneca cu splendoarea lucrărilor artificiale și monstrue: toate slăbiciunile omenești: de om vanitos, de om orbit de poftă, de fința care la urma

urmelor să apropie fără deosebire de clase sociale — de lutul creator...

Așa stînd deci trebile cu noi oamenii, pătuns de aceste porniri evolutive ale spiritului omenesc, torturat după cum amintisem și de o tremă, după cele expuse pînă aci deci pe deplin înțeleasă, mîna îmi tremura sub efectul nervilor iritați și fără să știu a eăzut la pămînt o bucată de friptură, pe care i-o pusesem pe scaun mult prea însemnatei mele notabilități, pe care o serviam.

Nu m'am înșelat în așteptarea urmărilor neplăcute pentru mine din cauza acestui incident neprevăzut, căci oaspele meu încreșt d'n buze, mă privi în față cu ochii sei dojenitori... M'am rușinat, căci ce să fi și făcut, dar' m'am și împăcat cu aceea, că în fine eu nu sunt chelner de profesie și prin urmare nici nu mi-se poate lua în nume de rău.

De aceasta pacoste mă vîzui în sfîrșit scăpat.

Oaspele meu își vîzu de treabă, ba mîncă atît de cu gust bucăturile ce le întindeam eu lui, încît mai la urmă m-a surprins și cu aceea că își prolingea cu limba buzele. Nu m-am putut împăca tot așa pe ușor și cu acest exces al bunecuvîinței, ce-l putui observa la marele meu domn, dar' mai la urmă m'am cugetat: am vîzut eu și mai mari gugumăni

publicului, atât a publicului producător cât și a celui consument. Producătorul lucrează atunci cu un calcul sigur și consumentul nu suferă sgușduri budgetare. Aceasta se va putea ajunge însă numai prin un târg mai bine organizat.

Organizarea târgurilor se impune deci ca un factor principal a activității noastre politice economice.

Despre posibilitatea organizării a târgurilor noastre un articol viitor.

Societatea „Femeilor Române“

Discursul rostit de dl prof. Suchianu cu ocazia inaugurării școlii de dsoare înființată de această societate.

Onorat auditor!

Dacă vom arunca o privire retrospectivă asupra vieții noastre culturale din trecut, o să vedem că atât în timpurile noastre de glorie cât și în cele de grele încercări, două clase, foarte depărtate ca condiții sociale dar foarte apropiate ca origine au lucrat cu un zel și o dragoste vrednice de recunoștința urmașilor, atât la păstrarea limbei strămoșești cât și la înzestrarea ei cu monumente literare.

Țăranul și boerul, aceștea sunt multă vreme singurii noștri producători pe terenul literar.

Țăranul ne-a dăruit cu acea comoară frumoasă și bogată, în care se resfrînge toată firea poetică, înțeleaptă și deșteaptă a porului român, comoară pe care cărturarii o numesc »literatura poporană sau nescrisă«.

Boerului îi datorim aprpape toată literatura noastră scrisă.

În adevăr, când începe a se scrie românește, afară de cărțile bisericesti, datorite mai toate clericilor, ești și ei în mare parte tot din popor, restul literaturii noastre culte se datorește aproape numai clasei boeresti: Cantacuzenii, Grecenii, Radu Popescu, Constantin Căpitanul Filipescu, Slătineanu, Enăchiță Văcărescu în Muntenia; Ureche, Constineștii, Neculcea, Cantea Kogălniceanu în Moldova, aceștia sunt scriitorii noștri din trecut, ești toți din clasa boerilor și încă a boerilor mari ai țerei.

În pragul veacului a XIX-lea, Iancu Văcărescu și Costache Conachi, unul este mare ban, altul este mare logofăt.

În fine aproape întreagă pleiadă dela 1830 din Moldova: Alexandri, Negruzzi, Kogălnicean, Russo Donici, precum și o mare parte din scriitorii aceleiași epoci din Muntenia, sunt ești din rândurile boerilor.

Unii din ei ajunși până la înălțimea tronului chiar dela aceia culme au revărsat asupra lumii isvoarele înțelepciunii lor, ca un Neagoe Basarab, ori ale adâncii lor învățături ca un Canteimir; sau au îndemnat și ajutat pe alții în același scop cu o liberalitate adevărat domnească, ca un Mateiu Basarab, ca un Vasilie Lupu, ca un Șerban Cantacuzino și ca un Constantin Brâncovean.

Și ceea-ce este și mai laudabil la acești vrednici de amintire Domni și boeri români, este că toată aceasta străduință și toate aceste jefle ale lor nu au pornit din dorința deșartă de a trece la nemurire ca literați ori ca darnici Mecenați, ci numai din dragostea pentru cultivarea limbei strămoșești, pentru glorificarea faptelor vitejești, pentru păstrarea credinței creștinești, cu un cuvânt pentru binele obștesc.

Citească cine-va scrierile lor precuvintările, chiar unele titluri ale scrierilor lor și se va convinge de acest adevăr:

Șerban Cantacuzino în precuvintarea Bibliei, care poartă numele lui, plecând dela credința că domnia este un dar, un talant dat nouă de Dumnezeu ca să-l neguțătorim, se întreabă tot el: »Care este neguțătoria, ce dobândă va să ne ceară Domnul dela el«. Și tot dînsul răspunde:

»N'avem să trimitem corăbiile la »Tarson ca să le încarcăm cu aur cu »rat, cu păuni pistrîși și cu alte străine »și scumpe neguțătorii; căci nepotrivit »mai bune și mai scumpe ne pune dum »nezeiasca poruncă înainte să dobân »dim cu talantul: adică sufletul pentru »Christos«. Talantul pe care îl dă el îndărăt cu dobândă lui Dumnezeu în schimbul domniei, este: *Biblia* cu care piosul Domn dăruiește pe credinciosul său popor.

Enăchiță Văcărescu nu numai că scrie pentru înbogățirea limbei și literaturii românești și pentru slăvirea patriei sale, dar are grija de a recomanda această datorie și copiilor lui:

coada ochiului că a strins din trei locuri ceva de jos și numai după aceea dispăru...

Birtășul chlorea la noi de câte-ori trecea pe lângă noi și rîdea, căci îi venea de tot șod cum îmi petreceam eu cu noul »vindic«, cnm li mai zic unii »oaspelui« — cam pe unguerește.

Rămas singur, eram oareși-cum indignat de obrăznicia domnului meu, care de odată fără de veste m'a părăsit, dar' mai ales m'am năcăjit fiind-că acesta era »Domnul« întrupat după toată forma, după toată înfățișarea și după toate trăsăturile caracteristice, proprii aristocrației, deosebite de cele ale oamenilor de rând și sëraci...

Toată fineția și emanciparea de aristocrat a fostului meu soț de cină s'au redus la o aroganță, la o șiretenie de vulpe, la o speculă de interese...

Ca fulgerul îmi trecea prin cap toate amintirile din viață, și ideile îmi erau concentrate asupra unui punct semnificativ al omului: sumețenie, închipuire și desconsiderare, de cari păcate însă nu au parte cei modești, cei sinceri, cei cu adevărată cultură de inimă, cari toate virtuțile de vicisitudinile omenești le judecă după cele cuprinsă în »cartea de credință« a lui Cristos: »Iubește pe de-aproapele Tău ca însuși pe Tine«!

*Urmașilor mei Văcărești
Las vouă moștenire
Creșterea limbii românești
Și a neamului cinstire.*

Dinu Golescu traduce scrierea lui Thoriton: *Starea de acum a Valahiei și Moldovci*, și sub titlul chiar al cărți adauge: *Carte tălmăcită în limba românească și dată la tipar spre cunoștința neamurilor acestor două principaturi, de un român poftitor de îndreptarea moravurilor neamului românesc și a sa luminare spre mărire și bună fericire.*

Aceste numai câte-va destăinuirii așa de sincer exprimate sunt, cred desule dovezi de frumoasele sentimente de care erau animați conducătorii noștri din trecut și când scrieau și când îndemneau pe alții să scrie.

Și când istoria ne spune că astfel de oameni au existat la noi, au trăit și au trăit apărând cu căldura și chiar cu sacrificii limba și naționalitatea românească, și aceasta într'o epocă când tot felul de neamuri străine și dușmane voiau să le răpească; nu e dureros oare ca urmașii acestor nobili Români să fie învinovați că și au pierdut sentimentele strămoșești că nu numai nu mai scriu în limba părinților, dar' că nici nu știu s'o mai vorbească bine.

Nimeni nu poate să spuie că nu e dureros; noroc însă că acestui rău mai mult accidental și nici-decum voit, vine să i-se aducă chiar de astăzi o radicală vindecare.

»Societatea Femeilor române« care ființează de mult în București, a luat frumoasă și laudabilă inițiativă de a înființa în Capitala Regatului nostru o școală, care prin cursuri și conferințe să dea tinerimei noastre mai nainte de toate o cultură curat românească.

În mișcarea noastră de renaștere din veacul trecut, doamnele române au avut un rol cu adevărat providențial pentru triumful acele frumoase mișcări.

Tinerimea noastră venită din străinătate adusesese cu dînsa o comoară de idei noi și de simțiri patriotice, pe care voiau să le înlînte cât mai ingrabă în pământul patriei lor. Toată lumea însă puternică de pe atunci se împotriva nobilelor lor aspirațiuni: guvernul agenții Puterilor streine și chiar rudele lor cele mai apropiate, cărora le venea cu

greu la bătrânețe să renunțe la obiceiurile și moravurile trecutului.

Femeile române însă ne spune Alexandri:

»Ca mame sau ca surori sub îndemnul inimei lor iubitoare au știut »a preveni, a stinge neînțelegerile fatale »dintre părinți și fii, îndulcind pe deo »parte asprimea uneori despotică a bē »trânilor și pe de altă parte potolind »iușeala nerăbdătoare a tinerilor. Ele »au fost îngerii păzitori a păcei de familie și au contribuit mult prin tactul »lor admirabil a înlesni triumful progresului«.

Doamnele române de astăzi îndeplinesc un rol tot așa de frumos și de patriotic ca acela din trecut înființând această școală, care este chemată să contribuie mult, foarte mult la propășirea patriei.

De aceea toți aceia cari se simt românești și care țin cum zicea Văcărescu la creșterea limbii românești și a patriei cinstire, sunt datorii pe de o parte să depue omagii de recunoștință doamnelor române care au luat această nobilă inițiativă, ear' pe de alta de a sprijini și de a încuraja prin toate mijloacele trăinicia acestei instituțiuni așa de patriotice.

Cât despre noi, onorate doamne, (adresându-se către comitet) cărora nis'a făcut deosebita cinste de a fi chemați ca să contribuim și noi la frumoasa d-voastre operă, vă promitem tot zelul și toată tragerea de inimă de care are trebuință o întreprindere culturală de așa însemnătate; pentru că și noi împărțăm în totul sentimentele d-voastre în privința oportunității acestui așezământ de cultură, căruia îi urăm acum cu ocaziunea inaugurării lui: viață trainică, muncă unită și roade îmbelșugate.

(•Cons.•)

Convocare.

Membrii »Despărțământului VIII. Deva al Asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român, precum și toți aceia, cari doresc a deveni membrii »Asociațiunei« prin aceasta se invită la adunarea generală a despărțământului ce se va ținea în orașul Vajdahunyad, Duminică la 9 Octomrie a. c. la 11 ore a. m. în biserica gr.-or.

Ordinea de zi.

1. Deschiderea ședinței prin directorul despărțământului.
2. Raportul notarului, despre activitatea comitetului cercual dela ultima adunare gen.
3. Raportul cassarului despre starea cassei.
4. Alegerea unei comisii pentru conscrierea membrilor și încasarea taxelor restante.
5. Alegerea unei comisii pentru controlarea raportului prezentat de notar și a socotelilor date de cassar.
6. Citirea disertațiunilor insinuat cu 24 ore mai nainte la directorul desp.
7. Desbateri asupra propunerilor insinuate conform regulamentului.
8. Raportul comisiiunilor exrise.
9. Alegerea comitetului cercual pe durată de 3 ani.
10. Statorirea locului pentru ținerea adunării generale pe anul viitor.
11. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.

Deva, la 28 Sept. 1904.

Pentru comitetul cercual:

Dionisie Ardelean, (L. S.)
not. desp.

Dr. Alex. L. Hosszu,
directorul desp.

la »domnii mari«, și poate că chiar acesta extravagantă este menită să caracterizeze pe cei cu »ceafa groasă« în felul lor de a simți și propaga regulile de etichetă.

Îi dădui și a doaua bucatură, care pe lângă toată grija mea de a îndrepta indibăcia de care m-am făcut capabil mai înainte, — luncă de pe scaun eărăși jos.

Domnul meu mă privi din nou în față, de astă-dată timp mai lung, și apoi se uită lung și în pământ...

Atâta știam și eu că de jos nimeni nu ridică bucata de mâncare și că deci chiar se o fi ridicat, m'ași fi compromis însuși pe mine, ofensând pe domnul meu.

A treia bucată, fiind-că acum și mie mi-a ajuns cu ocana din complezența și respectul ce m-i le-a impus domnul meu prin curioasele sale maniere, o făcui din adins scăpată la pământ; ear' aceasta din motivul că însuși îmi recunosc slăbiciunea de a aștepta vezi Doamne, ca fiecare om, recunoștință pentru bunele porniri.

Domnul meu însă tăcea ca porcul în cucuruz și nu a adresat măcar un cuvânt de mulțămintă la adresa mea, ba în urma urmelor falfăi eără din fracul seu și se gâti de ducă fără a-mi zice măcar »sănătate bună«. Înainte de plecarea lui însă observai cu

Aceasta e baza fericirii omenești din punct de vedere ideal, emanând din filosofia Domnului nostru Isus Cristos.

Cause psihologice însă determină rațiunea ori-cărui viețuitor...

Contemplam și mă trudeam să stabilesc învățătura: individualismul ca putere creatoare a ori-cărei ființe pământeste, când de-odată birtășul se apropie cu pași repezi de mine.

Domnule, — îi zisei, — n'ai ști să-mi spuie cine a fost străinul acela care a șezut lângă mine de-adreapta și cu care mi-am petrecut în seara aceasta timpul cinei?

M'am trezit ca dintr'o zăpăceală, când ca și un curent electric au trecut prin urechile mele vorbele birtășului:

Domnule — el ride, — acela despre care D-Ta mă întrebi, mă iartă nu a fost nici un tel de domn, ci a fost: — »Tolli«, căfelul meu...

Motencă.

Sz. 3830—1904. tlkvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

Az algyógyi kir. járásbiróság mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szucs Aron végrehajthatónak özv. Szucs Antoniané szül. Zsoka Finika végrehajtást szenvedő elleni 116 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az algyógyi kir. járásbiróság területén levő

Cseb községi 4 sz. tjkvben A †

1 rend 4 hrsz. egész kaszálóra, tehát a 156 §. alkalmazásával az özv. Szucs Antoniané született Zsoka Finika végrehajtást szenvedett kettő-negyed rész jutalékán kívül a Sztáncs Niculae, Sztáncs Aron, Pereza Anna férj. Krisztea Kreccsuné és Szucs Anna férj. Szucs Aronné társulajdonosok jutalékára is 15 kor.

2 rend 435 437	hrs. kaszálóra	9	«
3 « 658 659 660/1	« ház, udvar és szántóra	413	«
4 « 928	« kaszálóra	10	«
5 « 932—936	« szántó és kaszálóra	31	«
6 « 1114	« kaszálóra	25	«
7 « 1239—1241	« szántóra	34	«
9 « 1484—1486	« kaszálóra	8	«
10 « 1749/1	« szántóra	16	«
14 « 6260	« «	16	«
15 « 6610 6611	« szántó és legelőre	23	«
16 « 6634—6637	« « kaszáló és legelőre	57	«

a 232 számú tjkvben A †

1 rend 1496—1500 hrsz. legelőre, tehát a végrehajtást szenvedett egy-tizenhatód rész jutalékán kívül a Hankes Veronika szül. Trifán, Sztáncs Tagyér, Onk Anna szül. Trifán, Trifan Stefan, Trifan Ioszif, Sztáncs Niculae, Sztáncs Aron, Pereza Anna férj. Krisztea Kreccsuné és Szucs Anna férj. Szucs Aronné társulajdonosok jutalékára is 260 kor.

2 rend 1583—1586	hrs. kaszálóra	16	«
3 « 4352—4356	« «	31	«

a 321 számú tjkvben A †

1 rend 6169 6170 hrsz. egész erdőre, tehát a végrehajtást szenvedett hat-huszdad rész jutalékán kívül az Ontsa Nikulaj a Urszului, Sztáncs Miron, Szucs Iliana férj. Todea Solomoné, Szucs Anna, Szucs Aronné, Sztáncs Miklos, Sztáncs Aron, Stáncs Ruzsanda, Krisztea Kreccsuné, Pereza Anna társulajdonosok jutalékára is 11 kor.

2 rend 6171 6172	hrs. erdőre	11	«
3 « 6194—6197	« «	28	«

kikáltási árban az árverést el rendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi december hó 6-ik napján dél e. 10 órája Cseb községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldöt kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tjkvi hatóság.

Kelt Algyógyon, 1904. évi augusztus hó 26-án.

Rozgonyi,
kir. jbiró.

Sz. 3726/1904 tjkv.

ARVERÉSI HIRDETMEY KIVONAT

Az algyógyi kir. jbiróság mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy az algyógyi gör.-keleti egyház végrehajthatónak Zepodean Iuon és tsai végrehajtást szenvedő elleni 133 kor. 40 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az algyógyi kir. jbiróság területén levő az Algyógyon fekvő az algyógyi 198 sz. tjkvben a † 29 rd. 1916 hrsz. egész szántóföldre 143 kor., a † 32 rd. 2621 hrsz. legelőre 37 kor., a 33 rdsz. 4134—4143 hrsz. szántó, legelőre 631 kor., a 950 sz. tjkv. a † 1 rdsz. 711, 712/1 hrsz. ház, udvar és kertre 488 kor., a 951 sz. tjkv. a † 1 rdsz. 712/2 hrsz. házikertre 168 kor., a 952 sz. tjkv. a † 1 rdsz. 2118 hrsz. szőlőre 170 kor. és a 953 sz. tjkv. a † 1 rdsz. 2613 hrsz. szőlőre 134 koronára ezennel megállapított kikáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi november hó 30-ik napján dél e. 9 órákor a kir. tlkvi hatóság hivatalos helységében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, v. az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság mint telekkvi hatóság.

Kelt Algyógyon, 1904. évi augusztus hó 24-én.

Rozgonyi,
kir. albiró.**„THE STANDARD“**

fondatã în anul 1825.

Efectuește

Asigurãri de viață pe lângã condițiuni foarte favorabile.

Incasso anual Coroane: 32.000.000— Dividende solvite Cor.: 170.000.000—
Avere proprie: 260.000.000— Despãgubiri de viață: 520.000.000—
Agentura generalã pentru Transilvania: Cluj, Strada Ferencz József Nr. 17.
Filialã pentru Ungaria:
Budapesta, Strada Kossuth-Lajos Nr. 4 în palatul Standard (Casa proprie).
33—50 Centrala generalã: **Edimburg** (Anglia).

„DACIA“

institut de credit și economii, societate pe acții.

Reședința societãții: **Orãștie** (Szászváros, Broos).
Birourile societãții se aflã în casele proprii:
(Strada Berãriei nr. 12).

Capital social 100.000 cor.

Operațiunile societãții sunt:

A) primește depuneri spre fructificare.

a) *depuneri* fãrã anunț pãnã la 100 cor. 5½%.b) *depuneri* mai însemnate cu anunț de un an cu 6%.c) *depuneri* fãcute de biserici, școale, corporațiuni culturale ori cu scop de binefacere cu 6%.*Contribuția erarialã pentru sumele depuse se plãtește prin institut.*

Regulamentul special pentru depuneri se cuprinde în libelul de depuneri.

Depuneri, ridicãri și anunțãri se pot face și prin postã și se rezolvãzã fãrã întârziere.

B) Acoardã credite personale pe lângã cambii.

C) Acoardã împrumuturi pe efecte.

D) Acoardã împrumuturi pe lângã siguranța hipotecarã.

E) Institue ramul de amanetare pe aurituri, argintãrii, pe lângã dispozițiile legale existente, procurãndu-și concesiunea forului competent.

F) Cumpãrã și vinde efecte publice, pe cari în cas de lipsã le poate lombarda.

G) Cumpãrã și vinde realitãti.

H) Cumpãrã și vinde ori-ce lucruri mobile.

I) Tot felul de întreprinderi comerciale și economice, în societate cu alții ori singurã.

K) Finanțeazã patente.

L) Arãndeazã și exarãndeazã realitãti și alte drepturi și întreprinderi de tot soiul.

Direcțiunea.**„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții**

in Orãștie Szászváros.

Opuri ———
Bilete de log. ———
Broșuri ———
Circulare ———
Bil. de vizitã ———
Invitãri ———
Bilanțuri ———
Acții ———
Cap. de epist. ———
Placate ———
Ord. de dans ———
Adrese ———
Compturi ———
Note ———
Preț Curent. ———
Anunțuri ———
Registre ———
Imprimate ———
Couverte ———
Bilete de cun. ———
Etc. etc. etc.

Existã deja de 15 ani și este pro-
vãzută cu tot felul de material
necesar, ca ori-care altã tipografie.

Institutul Tipografic**„Minerva“**

pe lângã cã efectuește ori-ce co-
mande repede și cu prețuri mode-
rate, se îngrijește totodatã ca toate
acelea sã fie estetic lucrate și
fãrã erori.

Pãnã de presnt se bucurã de sprigi-
nul celor mai îndepãrtate orașe. Dovadã
aceasta despre promptitudinea și
acurateța cu care efectuește ori-ce
lucrare.

Ca prima tipografie romãneascã în
acest mare comitat, se roagã de bine-
voitorul sprigin al celorlalte institute
rom., precum și al privaților.